

2
... scorum opes, et adutum...
ac Karolum dicens. Cur ascendisti ad bellandum etia
Quando quidem nec ex exercitib[us] bellum est antiquo populo penitus inferre preceptum. nisi pacem oblatam respi
erint. Reuerteret quoque pacifice in regnum tuum. et esto
contentus gloriæ tui. et noli regnum nostrum agere in ore nostro iuri
hereditario derelictum more tyranno inire dñe. et iura propria
quæ inter nos naturaliter existunt huiusmodi fac
tionibus violare. Memento etiam sacramentorum tuorum
quæ patri meo non semel neque bis prestitisti. simulque conside
ra pericula christiani p[ro]lebis. si in hac pertinacia irreuocabiliter
persistere uolueris. Esto; forsitan confidis in multitudine
exercitus tui. quem deduxeris locis conquisisti. et ideo mo
dere delectat. Quare ergo non cogitis p[ro]lia apud animum
possibile non est libertate immitti et impacies. Refrena ergo
tur animum tuum ab huiuscemodi appetitu. quoniam ea quæ
te peragere arbitriaris qualem exitum habeant penitus igno
ras. Sed cum ille his et aliis similibus rationabiliter
conuentu nullomodo assensum preberet uoluisse. simul
te auencia. habidouimus quadam nocte se subiuxit de
castris et reno flumine transito in castello antequa eum
suis concedit. suspicere est per hanc lucam omnis p[ro]p[ter]
exercitus illius ad colligendia equorum pacem. ita que
iterum nuncios ad karolum destinauit pacem inter
cos componenda. At karolus pacem simulans et fruidos
in corde meditans. se paci consensurum. et legatos ad h[ab]lido
cuna missurum p[ro]comuni ut tate subdola falsitate pro
miserit. In eadem enim nocte cum omnibus exercitu suo prope